

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 236-1920)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Fisker- og Fiskehandlerforeninger

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Næringsvæsen i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 28. oktober 1920 - side 3

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 236-1920)

Andragende fra Detailfiskehandlerne Organisation om, at Fiskehandelen gøres til bunden Næring.

Formanden oplyste, at Sagen havde været sendt til Byens 2 Handelsforeninger, hvoraf den ene anbefalede den, og den anden ikke. Andragendet var derefter tilsendt Magistraten, som imidlertid ikke tog Stilling til Spørgsmaalet, men ganske henstillede til Byraadet, hvorvidt man vilde bevilge Andragendet.

Christensen vilde foreslaa, at man ikke imødekom Andragendet; for hvis det skulde være bunden Næring med hovedsagelig Salg fra Butikker, vilde Fiskene uden Tvivl blive dyrere, og Fisk var et nødvendigt Næringsmiddel, som nødig skulde fordyres.

Mikael Johansen havde den modsatte Opfattelse. Fiskerne havde i et tidligere Andragende gjort gældende, at de tjente meget lidt paa Fiskene, og senere havde de paastaet, at Forhandlerne tjente 50-100 %. Hvis dette var Tilfældet, burde det gøres til bunden Næring lige saa vel som anden Handel. Taleren vilde derfor henstille, at man, forinden der toges endelig Bestemmelse i Sagen, undersøgte, om det forholdt sig saaledes med



Fiskehandlernes Avance.

P. Petersen var ikke enig med den sidste ærede Taler. Det lød jo smukt i Andragendet, at man udelukkende søgte derom i Publikums Interesse, og vedkommende troede det muligvis ogsaa selv, men det vilde sikkert føre til en stor Fordyrelse af Fisken i Byen, og denne var dyr nok i Forvejen.

Niels Jensen var ogsaa Modstander af, at Fiskehandel blev bunden Næring, og de Folk, som søgte derom, var vist heller ikke helt klar over Konsekvenserne, idet de gik ud fra, at naar de i Forvejen var Fiskehandlere, vilde de være selvskrevne til at faa Næringsadkomst. Men det var vist meget tvivlsomt. Der var ogsaa Folk, som fiskede lidt, naar de ikke kunde tjene noget paa anden Maade, og det burde ikke forbydes saadanne at sælge deres Fisk.

Mikael Johansen troede ikke, der var en eneste Fisker, som selv forhandlede Fisken, og derfor blev den næppe synderlig dyrere, fordi der skulde Borgerskab til. Man behøvede jo ikke at forlange, at Fisken skulde sælges fra Butik, selv om den derved vilde blive appetitligere, end naar den forhandlede fra Vogne. Det var ogsaa mest retfærdigt at stille alle Borgere ens.

Bech var bange for, at Fiskehandlernes Vogne vilde forsvinde fra Gaden, hvis det blev bunden Næring, og det vilde i al Almindelighed være et Tab, selv om Fisken maaske ikke altid var saa tiltalende, som den burde være. Det var ogsaa en let Maade at købe f. Eks. røget Fisk o. 1. fra Vogne. Taleren var derfor noget betænkelig ved at gøre det til bunden Næring.

Christensen syntes, at Spørgsmaalet om Fiskehandlernes dyre Priser havde været henvist til Dyrtidsudvalget, og dér havde der været Lejlighed til nærmere at undersøge dette. De rigtige Fiskere burde se at faa mere Indflydelse overfor Forhandlerne.

Andragendet kunde ikke bevilges.